

P / 1491635

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT
Ured grada
Odsjek za rad Gradskog vijeća

KLASA: 061-01/17-01/01
URBROJ: 2181/01-09-02/02-17-3
Split, 14. ožujka 2017. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA SPLITA
n/r predsjednika Borisa Ćurkovića
- o v d j e -

PREDMET: Prijedlog Odluke o dodjeli nagrada za životno djelo za 2016. godinu Dragi Štambuku, dr. med.

PRAVNI TEMELJ: Članak 36. Statuta Grada Splita ("Službeni glasnik Grada Splita", broj 17/09, 11/10, 18/13, 39/13 i 46/13 – pročišćeni tekst) i članak 25. Odluke o javnim priznanjima Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita“, broj 18/00, 2A/04, 6/05, 8/06, 8/07, 35/08, 4/10, 39/13, 2/16 i 8/16 – pročišćeni tekst)

NADLEŽNOST: Gradsko vijeće Grada Splita

STRUČNA OBRADA: Ured Grada, Odsjek za rad Gradskog vijeća

IZVJESTITELJ: Mr. sc. Boris Ćurković, predsjednik Komisije za javna priznanja

Na temelju članka 36. Statuta Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita“, broj 17/09, 11/10, 18/13, 39/13 i 46/13 – pročišćeni tekst) i članka 25. Odluke o javnim priznanjima Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita „, broj 18/00, 2A/04, 6/05, 8/06, 8/07, 35/08, 4/10, 39/13, 2/16 i 8/16 – pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Splita na _____ sjednici, održanoj _____ 2017. godine, donosi

O D L U K U
o dodjeli nagrade za životno djelo za 2016. godinu
Dragi Štambuku

I.

Nagrada Grada Splita za životno djelo u 2016. godini, dodjeljuje se:

Dragi Štambuku, dr. med.

za veliki stvaralački doprinos hrvatskoj poeziji, hrvatskom jeziku i njegovim narječjima.

II.

Ova Odluka će se objaviti u „Službenom glasniku Grada Splita“.

**PREDSJEDNIK
Gradskoga vijeća**

Mr. sc. Boris Ćurković, dipl. iur.

SPLIT

REPUBLIKA HRVATSKA
Grad Split

Primjeno	7.2.2017.	
Klasifikacijska oznaka	Org. led.	
081-01/17-01/05	09	
Uradžbeni broj	Pril.	Vrij.
15-17-1	0	0,00

REPUBLIKA HRVATSKA
GRAD SPLIT

Prof. Gordan Drašinac
 Petravićeva 31
 21000 Split
 098 402 073
 e-mail: drasinac@oss.unist.hr

Komisija za dodjelu javnih priznanja

PREDMET: *Prijedlog za dodjelu nagrade Grada Splita za životno djelo dr. Dragi Štambuku - za vrhunsko poetsko djelo ostvareno u 40 godina književnoga rada, te za živodajnu afirmaciju zlatne formule hrvatskoga jezika "ča-kaj-što" kroz 26-godišnju praksu jezično-pjesničke smotre Croatia rediviva*

Drago Štambuk, rođen 20. rujna 1950. u Selcima na otoku Braču (zvanjem lječnik s više specijalizacija, veleposlanik u mirovini) iznimni je pregalac hrvatskoga jezika, moderni klasik i veliki pjesnik svijeta i domovine. U 40 godine književnoga djelovanja izdao je preko 60 knjiga poezije, prijevoda, eseja i antologija. U svom je djelu uvijek afirmirao svoje stvaralačko polazište - grad Split u kojem je odrastao i koji snažno i kreativno živi u njemu.

Štambuk je idejni začetnik, utemeljitelj, redoviti selektor i voditelj (te urednik Maslinovih vijenaca, zbornika) smotre *Croatia rediviva* koja se već dvadeset i šestu godinu održava u Selcima na otoku Braču. Prva, s rađanjem hrvatske države, održana je na Krvavi Uskrs 1991. godine, a temeljila se na "ča-kaj-što" trojstvenosti i koineizacijskim potencijalima hrvatskoga jezika. Najeminentniji hrvatski pjesnici (čakavci, kajkavci i štokavci) okupljaju se na svehrvatskoj jezično-pjesničkoj ča-kaj-što večeri gdje kazuju svoje verse, a jednog od nazočnih pjesnika na kraju utemeljitelj kruni *Maslinovim vijencem*, čime dotični postaje *poeta oliveatus*, a njegovi stihovi uklešu se na mramornu ploču *Zida od poezije*. Od 1991. oliveati su redom: Zlatan Jakšić, Drago Štambuk, Jakša Fiamengo, Božica Jelušić, Vesna Parun, Luka Paljetak, Tonko Maroević, Ivan Golub, Vlasta Vrandečić-Lebarić, Slavko Mihalić, Dragutin Tadijanović, Zvonimir Mrkonjić, Petar Gudelj, Sonja Manojlović, Tatjana Radovanović, Mate Ganza, Joško Božanić, Mladen Machiedo, Milko Valent, Zoran Kršul, Igor Zidić, Ante Stamać, Branimir Bošnjak, Ernest Fišer i Veselko Koroman. Njihove pjesme, u izboru i s predgovorom Drage Štambuka, tiskaju se u zborniku *Maslinov vijenac*, koji izlazi u petogodišnjim razdobljima (I, 1991-1995; II, 1996-2000; III, 2001-2005; IV, 2006-2010; V, 2011-2015; u tisku). Ovaj jedinstveni kulturni događaj već je odavno prešao granice naše zemlje, postao značajnim fenomenom hrvatske nematerijalne baštine, te na najbolji mogući način i putokazom promicanja pjesništva i živiljenja hrvatske "trojedne" Riječi. U posljednjem Maslinovom vijencu 4, pogovor jednog od najvećih hrvatskih intelektualaca i jezikoslovaca, akademika Radoslava Katičića, znanstveno potkrepljuje i naglašava značaj Štambukovih teza o jeziku, a što potvrđuje svehrvatsku važnost ovog identitetski i baštinski iznimnoga jezično-pjesničkoga projekta i dogadaja:

"Drago Štambuk udahnjuje život spomenutoj manifestaciji koja na prekrasan način izražava živost ponovno oživjele Hrvatske. S njome ovjenčava i sve nas, obdarujući nas darom

boljega poznavanja svojega jezika, utemeljenim ponosom na nj. Dovodi nam pred oči što nam jezik i kakav doista jest" (prof. dr. Radoslav Katičić, cit).

Riječi istaknutoga književnog kritičara Zdravka Zime, iz pogovora Štambukove knjige *Spalatum* (Književni krug Split, 2005), posvećene 1700. obljetnici grada Splita, najprimjerije zbole o Štambukovoj ljubavi za svoju nazu, ali i širu domovinu, kao i o majstorstvu njegova pjesničkog izričaja:

"Štambukova pjesma *Dalmacijo, svijetla Dalmacijo jedna je od najljepših domoljubnih pjesama koje su ikad napisane na hrvatskom jeziku...*". Inače Spalatum je knjiga u kojoj je glavna tema ljubljeni grad; Štambuk na umjetnički ingeniozan način ovjekovječuje Split, grad svoje mladosti, izdižući ga na metafizičku razinu i dajući mu dimenziju bezvremenosti. Prigodom njena izlaska Štambukov autorski recital temeljen na pjesmama o Splitu iz istoimene knjige svojom je čarobnom ljepotom izgovora zaslužio i osobnu nagradu Grada Splita za 2006. godinu.

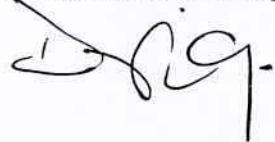
Knjigu izabranih pjesama Drage Štambuka: *I šišmiši su ptice u bezbjednoj zemlji*, suvremeni hrvatski pjesnik Tomica Bajšić, usporedivši je sa "Sveopćim pjevom (Canto general)" velikoga latino-američkoga pjesnika Pabla Nerude, okrstio je **hrvatskim Sveopćim pjevom**. U kritičkim fragmentima istoga, priloženoga izdanja, pročitat nam je brojne pohvale pjesnika od Vesne Parun, Igore Zidića i Zvonimira Mrkonjića do svjetskih veličina kao što su Antonio Skármeta, Raymond Carver, Tess Gallagher i Andrew Motion (neki od citata u prilogu!). Štambuka krasiti nesvakidašnji kreativni nerv s kojim sazda poetsko djelo čudesne ljepote, ali i nesebično zalaganje, kako na približavanju Riječi ljudima, tako i na uvažavanju hrvatskoga jezika i njegovih ravnopravnih dionica: čakavske, kajkavske i štokavske. Istovremeno Štambuk promiče Split, Dalmaciju i Hrvatsku u prepoznatljivo mjesto na karti svijeta gdje se za jezik i od jezika živi, gdje se poeziju izgovara, pjeva i sluša, dok se u jeziku stvaraju vrhunska poetska djela. **Pet zbornika «Maslinovog vijenca» što ih je Štambuk uredio, a ovdje posljednji priložen, trijumf su bogatstva i ljepote hrvatskoga jezika i pjesništva.**

Zbog svega navedenoga radost mi je i čast predložiti da se životnu nagradu Grada Splita dodijeli dr. Dragi Štambuku, za njegovo **veliko i blistavo poetsko djelo, za iznimani doprinos hrvatskoj poeziji, te hrvatskom jeziku kroz praksu troježičnosti svehrvatske pjesničke manifestacije „Croatia rediviva“; za njeno osnivanje i redovito 26-godišnje promišljanje i upravljanje njome, a na dobrobit hrvatskoga jezika i hrvatske poezije**. Ovom jedinstvenom manifestacijom Drago Štambuk poručuje nam **kako je moguće iznaći osjetljivu ravnotežu između politike i metafizike, tako rijetku na našim prostorima**.

S poštovanjem,

Split, 7. veljače 2017.

Gordan Drašinac, prof

U prilogu:

- životopis kandidata i Napisali su o Dragi Štambuku
- *Spalatum* (Književni krug Split, 2005)
- Maslinov vijenac 5
- I šišmiši su ptice u bezbjednoj zemlji
- životopis predlagatelja

Drago Štambuk rođen je 20. rujna 1950. U Selcima na otoku Braču. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Splitu (u kojemu živi od 8. godine života), a Medicinski fakultet s odlikom u Zagrebu. Specijalizirao je internu medicinu i gastroenterologiju, zatim hepatologiju, a od 1983. u londonskim se klinikama bavio kliničkim istraživanjem bolesti jetre i kopnice (AIDS-a), te brigom za oboljele. Među najznačajnijima su mu rad na HGP-30 cjepivu protiv sindroma stečene imunodeficijencije, te rad na liječenju iste, osobito s AZT-om.

Od 1991. diplomatski predstavlja Republiku Hrvatsku u Velikoj Britaniji, potom je veleposlanikom u Indiji i Šri Lanki, Egiptu i brojnim arapskim zemljama. Od 2001-2002. studijski boravi na Harvardskom sveučilištu baveći se etikom u međunarodnim odnosima i temom općega dobra, kada postaje i njegov doživotni Fellow. Od 2005. do 2010. veleposlanik je u Japanu i Republici Koreji, a od 2011. do 2015. u Brazilu, Kolumbiji i Venezueli. Od 1. siječnja 2016. umirovljen je i živi u Splitu.

Objavio je više od 50 knjiga poezije, eseja, prijevoda i florilegija. Utemeljitelj je svehrvatske jezično-pjesničke smotre *Croatia rediviva* na kojoj u Selcima na otoku Braču od 1991. kroz jezične dionice (ča-kaj-što) primjenjuje, u praksi, ideju koineizacije i integracije hrvatskoga jezika. Više od 30 godina, autor je i promicatelj "zlatne formule hrvatskoga jezika ča-kaj-što". Osnovao je *Vladimir Devidé Haiku Award* u Osaki 2010. za najbolji haiku na engleskom. Riječ je o jedinoj međunarodnoj književnoj nagradi koja nosi ime hrvatskog autora.

Drago Štambuk rođen je 20. rujna 1950. u Selcima na otoku Braču. Gimnaziju je završio u Splitu, a Medicinski fakultet, s odlikom, na Sveučilištu u Zagrebu. Specijalizirao je internu medicinu, subspecijalizirao gastroenterologiju i hepatologiju, a od 1983. bavi se u Londonu istraživanjem bolesti jetre i kopnice (AIDS). Najznačajniji mu je rad na HGP-30 cjepivu protiv AIDS-a i njegovoj eksperimentalnoj terapiji, osobito na onoj s azidothymidinom (AZT). Od 1991. za vrijeme rata protiv Hrvatske bio je njezin opunomoćeni diplomatski predstavnik u Velikoj Britaniji, od 1995. do 1998. veleposlanik Republike Hrvatske u Indiji i Šri Lanki, a nakon toga u Egiptu i većem broju arapskih zemalja. Od 2001. do 2002. na Harvardskom je sveučilištu proučavao etiku u međunarodnim poslovima i teme općega dobra, odnos principa i interesa u procesu donošenja političkih odluka te odnos prava i moći. Doživotni je Fellow Harvardskog sveučilišta. Od 2005. do 2010. hrvatski je veleposlanik u Japanu i Južnoj Koreji, a od 2011. do 2015. u Brazilu, Kolumbiji i Venezueli.

Tiskao je preko 60 knjiga poezije, eseja, antologija i prijevoda, a 1991. utemeljio je svehrvatsku jezično-pjesničku smotru *Croatia rediviva ča-kaj-što* u svom rodnom mjestu, gdje se svakog ljeta nastupaju hrvatski pjesnici iz svih triju jezičnih idioma (čakavskog, kajkavskog i štokavskog), kada se jednog od njih ovjenčava Maslinovim vijencem, a stihovi mu se uklešu na Zid od poezije. Preko 30 godina promiče, kako je naziva, zlatnu formulu hrvatskoga jezika *ča-kaj-što*. Za vrijeme diplomatskog služenja u Japanu osnovao je međunarodnu nagradu *IAFOR Vladimir Devidé Haiku Award* za najbolji haiku na engleskom i njezin je stalni presuditelj. Dobitnik je brojnih međunarodnih i nacionalnih priznanja na području mirotvornog djelovanja, umjetnosti i književnosti; drže ga jednim od najznačajnijih hrvatskih suvremenih pjesnika. Preveden je na brojne svjetske jezike, a o njegovoј poeziji pisali su Raymond Carver, Andrew Motion, Stephen Greenblatt, Tess Gallagher, Antonio Skármeta, Kazuko Shiraishi, Luiz Antonio de Assis Brasil, Rifa'at Sallam, Andrés Morales i Vesna Parun. Dobitnik je najvišeg brazilskog odličja „Nacionalni red Južnoga križa“.

O piscu -Životopis

Drago Štambuk rođen je 20. rujna 1950. u sačuvanom krilu spaljene obiteljske *Palace Štambuk* (*Palazzo Stambucco*, 1869 - 1943) u Selcima na otoku Braču. Prva četiri razreda pučke škole pohađao je u rodnom mjestu, preostatak pučke u Splitu, gimnaziju *Vladimir Nazor* završio je 1969. u Splitu, a Medicinski fakultet, kao vrhunski student, 1974. u Zagrebu. Specijalizirao je internu medicinu (1977-81), te subspecijalizirao gastroenterologiju i hepatologiju (1981-83), sve s odlikom, u *Kliničkom bolničkom centru* u Zagrebu. Od 6. studenoga 1983. do konca 1994. živio je i radio u Londonu gdje se bavio znanstvenim i kliničkim istraživanjem bolesti jetre, eksperimentalnom terapijom kopnice (AIDS-a) i brigom za oboljele. Među najznačajnijima su mu rad na HGP-30 cjepivu protiv sindroma stećene imunodeficijencije, kao i rad na njegovu liječenju, osobito s AZT-om. Autor je medicinskih novotvorenica.

Od 1991. predstavlja Republiku Hrvatsku u Velikoj Britaniji, od 1995. veleposlanik je RH u Indiji i Šri Lanki, a od 1998-2000. u Egiptu i u većem broju arapskih zemalja (Sudan, Jordan, Kuvajt, Libanon, Katar, Jemen). Na Harvardskom sveučilištu od 2001. do 2002. gdje postaje njegov doživotni Fellow. Veleposlanik je Republike Hrvatske u Japanu i u Republici Koreji od 14. prosinca 2005. do 31. prosinca 2010. Trenutno obnaša dužnost veleposlanika Republike Hrvatske u Brazilu.

Prve pjesme tiskao je 1973. u splitskom časopisu *Vidik*.

Objavio je sljedeće knjige pjesama:

meu namin, Nakladni zavod Marko Marulić, Split, 1974. Nagrada NZ Marko Marulić za prvu neobjavljenu knjigu mladih autora 1973.

ANTINOY & mangal, Čakavski sabor, Split, 1977. Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a za mlade stvaratelje 1978.

Snijeg za Ehnatona, GZH, Zagreb, 1981.

Od onih kakve crta infantkinja, CEKADE, Zagreb, 1984.

Vapnena trupla, Književni krug Split, Split, 1987; popratni tekstovi: Tonči Petrasov Marović, Tonko Maroević

Brač, Nolit, Beograd, 1990; popratni tekst: Ivan V. Lalić

Croatiam aeternam, DMD, Zagreb, 1991.

Lomna slika, bibliofilsko izdanje s grafikama Zlatana Vrkljana, Arteria, Zagreb, 1995.

Ti, more hrvatsko, Teovizija, Zagreb, 1995; vrpca s izgovorom autora

Incompatible Animals, Writers' Workshop, Calcutta, 1995; pjesme napisane na engleskom; pogovor: Kathy O'Shaughnessy

Croatiam aeternam, Školska knjiga, Zagreb, 1996; drugo prošireno i dopunjeno izdanje; predgovor: Marko Samardžija, pogovor: Vesna Parun

Morski Božić, Ceres, Zagreb, 1997.

Alat bola, Ceres, Zagreb, 1997.

Krvavi most, Ceres, Zagreb, 1997; prikazi: Luko Paljetak, Hrvoje Pejaković, Tonko Maroević

Uklesano u planinama, Matica hrvatska, Zagreb, 1999.

Language of Dismemberment / Loghat al tamazzuq, (Jezik razdjela, englesko-arapsko izdanje), Supreme Council of Culture, Cairo, 2000; popratni tekstovi: Edwar Al-Kharrat, Rifa'at Sallam

Crni obelisk, Mozaik knjiga, Zagreb, 2001; pogovor: Branko Maleš

Uklesano u planinama, Archaeopteryx, ponovljeni samizdat, Zagreb, 2002.

Ruka radosnica, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2002; predgovor: Marko Kovačević

I šišmiši su ptice u bezpjevnoj zemlji (izabrane pjesme), NZMH, Zagreb, 2002; izbor i osvrt: Zvonimir Mrkonjić

I šišmiši su ptice u bezpjevnoj zemlji (izabrane pjesme, II. izdanje), NZMH, Zagreb, 2003. Nagrada Slobodne Dalmacije za umjetnost „Jure Kaštelan“ 2003.

El viento de las estrellas oscuras (Vjetar s tamnih zvijezda), RIL editores, Santiago de Chile, 2003; pjesme na španjolskom; predgovor: Antonio Skármata

Probudi se, svijete / Wake up, the World, Stih, Zagreb, 2003; englesko-hrvatski eseji

Mirula, Jutro poezije, Zagreb, 2005. Nagrada „Josip Sever“ za 2005.

I šišmiši su ptice u bezpjevnoj zemlji (III. dopunjeno izdanje, s kritičkim fragmentima i bibliografijom), NZMH, Zagreb, 2005.

Staklena šuma, Zagreb, DHK, 2005

Spalatum, Književni Krug Split, Split, 2005; predgovor: Zdravko Zima. Nagrada Grada Splita za istoimeni pjesnički recital u Meštrovićevom kašteletu na Splitskom ljetu 2006.

Gishti i perendise (Prst Božji), MLN «Ditet e Naimit», Tetove, 2006; pjesme na albanskom; predgovor: Ahmet Selmani

Pierre Nocturne / Noćni kamen, Caracteres, Paris, 2009; pjesme na francuskom i hrvatskom; predgovor: Guillaume Metayer

Black Wave / Kuroi Nami (Crni val), Shichosha, Tokyo, 2009; pjesme na engleskom i japanskem; popratni tekstovi: Tess Gallagher, Kazuko Shiraishi

Kukurijek / Christmas Rose, bibliofilsko izdanje biblioteke RIJEČ I SLIKA s likovnim prilogom i opremom Zdenke Pozaić, Zagreb, 2009; hrvatski, engleski i japanski

Pognuta riža, DHK, Zagreb, 2009; trostisi. Nagrada Hrvatskoga haiku društva 2009.

meu namin, Naklada Bošković, ponovljeno izdanje s predgovorom autora, Split, 2011.

And the sea is no more, Black Buzzard, Austin, Texas, 2011.

Nebo u bunaru, Croatia rediviva, Zagreb, 2011.

Antologije:

INSULAE / hrvatska nova lirika, Archaeopteryx, Zagreb, 1981; predgovor autora, samizdat

Quadrispantium hrvatskog mlađeg pjesništva, Dubrovnik, 1982.

Maslinov vijenac, Archeaeopteryx, Zagreb, 1996.

Maslinov vijenac 2, Archaeopteryx, Zagreb, 2001.

Maslinov vijenac 3, Archaeopteryx, Zagreb, 2005.

Maslinov vijenac 4, Archaeopteryx, Zagreb, 2011. (pogovor: Radoslav Katičić)

Prepjev:

Herman Hesse: Domotužje / Heimweh, Književni krug Split, Split, 1994; hrvatsko-njemačko izdanje s predgovorom autora

Jezikoslovje:

Marin Vodanović, Drago Štambuk, Ana Ostroški Anić: Stomatološko nazivlje, Stomatološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2010.

Sa sestrom Nives Štambuk Giljanović uredio je i predgovorio knjigu njena pokojnoga sina Ivana *Mala pješčara iz Brda Ničega* (Split, 1998).

Utemeljitelj je baštinskih dana Croatia rediviva na Krvavi Uskrs 1991. u Selcima na otoku Braču gdje se od tada svakog ljeta na svehrvatskoj pjesničkoj večeri ča-kaj-što jednog od pjesnika iz triju hrvatskih jezika kruni *Maslinovim vijencem* (oleaginea corona) koji tako postaje omaslinjenik (poeta oliveatus). Od 2008, umjesto poslije lokalne fešte Gospe Karmelske (16. srpnja) manifestacija se odvija uoči obilježbe Dana talijanskog paljenja Selaca (9. kolovoza 1943). Idejni je začetnik *Zida od poezije* na središnjem selačkom trgu Stjepana Radića na kojem se ovjenčanicima podiže mramorna ploča s njihovim uklesanim stihovima.

Priznanja:

Nagrada Nakladnoga zavoda Marko Marulić, 1973; Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a, 1978; Poeta oliveatus, Selca, 1992; Telugu Academy Award, Indija, 1996; Red hrvatskog trolista, 1996; Spomenica Domovinske zahvalnosti, 1996; Red kneza Branimira s ogrlicom, 1998; Počasni građanin Općine Selca, Selca, 2003; Nagrada Oeneumi za književni opus, Makedonija, 2005; Plaketa Vladimira Nazora povodom 130. obljetnice Nazorova rođenja, Postira, 2006; Osobna nagrada grada Splita, 2007; Nagrada Dragutina Tadijanovića Zaklade HAZU za cijelokupno stvaralaštvo, Zagreb, 2007; Počasni član Shingetsu-kai alumna, najstarijega japanskog akademskog muškog zbora Kwansei Gakuin Glee Club s Nishinomiya sveučilišta (glasovitog po izvedbi i promicanju arije Zrinskog «U boj, u boj»), Nishinomiya, 2008; Grand Prix za najbolju fotografiju Japana, Japan through the Diplomats' Eye, Tokyo, 2008; Prvi doživotni počasni član japanskoga PEN-a, Tokyo, 2008; Ambassador for Peace, Universal Peace Federation, Tokyo, 2009; Dr Ivan Šreter, prva nagrada za najbolju hrvatsku riječ (proširnica, žilni potporanj; stent), Pakrac, 2009; Počasni crni pojas Nanbuda, Meijo treći dan, Tokyo, 2009; Nagrada Splitsko-dalmatinske županije za životno djelo, Split, 2010.

Poezija je to koja bi se dala klesati na nadgrobne spomenike, no od nje bi mogle nastati uspavanke, nova poglavlja trubadurske lirike mračnog smjera, te u nas neviđena domoljubna lirika lišena svakog patosa, okrenuta transcendentalnom a opet duboko uzemljena. (...) U vrijeme kad nam se pod imenom ljubavi prema domovini servirao kič Štambuk nam je ponudio svečano i potresno pjesništvo, ono koje prodire do fosfornih kostiju predaka. (...) Krećući se poput psihonauta između svijeta mrtvih i svijeta živih, pjesnik će prema potrebi otvarati i grobove, a neke njegove pjesme pisane prije rata strašna su i apokaliptična proročanstva.

Milana Vuković Runjić

Štambuk je toliko drukčiji da možda čak i nije pjesnik nego žrvanj, što iz sebe uz škripu i huku izbacuje samljevene ideje, simbole i apstrakcije, i – poput kakva poludjela žreca – vraća ih bez milosti natrag u materiju, u kal.

Vesna Parun

Svojim ukupnim pjesničkim opusom, Drago Štambuk ne samo da radi na integraciji jezika obnovom pjeva, nego, pretvarajući materiju jezika u duh, kao malo tko u novijem hrvatskom pjesništvu, obnavlja gestom uskrisivanja samu srž poetskog misterija.

Zvonimir Mrkonjić

Štambuk je od medicine baštinio preciznost i željeznu disciplinu, od poezije želju da i u svijetu vladajućeg scijentizma očuva neokrnjenu individualnost. Tražeći u riječima njihovu skrivenu magijsku snagu i dovodeći ih u blizinu znanosti, on sa sebi svojstvenom inspiracijom stvara pjesništvo koje je istovremeno mitsko i moderno.

Zdravko Zima

Drago Štambuk je istinski pjesnik.

Raymond Carver

Drago Štambuk, po obrazovanju liječnik, po vokaciji pjesnik, od 1991. diplomat, trenutno veleposlanik RH u Brazilu, nastupa večeras na Amadeo sceni u Gornjem gradu darujući nam vrhunsku interperetaciju svoje iznimne poezije.

Od avangardnog prvijenca *Meu namin* 1974. do metafizičkog smizdat florilegija *INSULAE / hrvatska nova lirika* 1981, preko *Croatiam aeternam*, veličanstvene apoteoze domovini, kozmopolitskih zbirk i *Uklesano u planinama* i *Crni obelisk*, pa sve do nedavnih *Mirule*, *Staklene šume* i *Pognute rize*, Štambuk je objavio više od 40 knjiga pjesama i antologija, i svojom neprikosnovenom individualnošću snažno obilježio suvremenu hrvatsku poeziju. Njegova briga za hrvatski jezik i integralnu mu trojstvenost, kao i koineizacijske poticaje, rezultirala je utemeljenjem 1991., na Krvavi Uskrs, ča-kaj-što pjesničke manifestacije *Croatia Rediviva* u Selcima na otoku Braču u okviru koje je do danas *Maslinovim vijencem* okrunjen 21 hrvatski pjesnik koji time postaje *poeta oliveatus*. Svi ovjenčanici svojim stihovima su na *Zidu od poezije* kojega zovu „oltarom hrvatskoga pjesništva“, a nalazi se na središnjem trgu rodnoga mu mjesta. Kao antologičar, uz Insulae, uredio je i objavio četiri *Maslinova vijenca* u kojima petoljetno pokriva, pjesnički i dogadajno, *Croatiju redivivu*. Nakon pionirskog i tvarnog pjesničkog prosedea u *Meu namin*, Štambuk u *Insulama* zaokreće prema metafizičkoj zbilji nakon koje stiže do bolno transparentnih uvida posljednjih godina svojega stvaranja. Pjesnik je svijeta i domovine, tijela i duševnosti, jastva i zajedništva, jedan od nezaobilaznih poetskih svjedoka radanja domovine i pjesničkih dijagnostičara urušavanja svijeta u kojem živimo (N.Jandrić).

Napisali su o Dragi Štambuku:

Lucidna Vesna Parun, ispisujući povodom *Croatiam aeternam* vjerojatno najbolji tekst o nekoj konkretnoj pjesničkoj zbirci ili autorskom opusu objavljen posljednjih godina u Hrvatskoj, nepogrešivo je imenovala paradoks Štambukove novije poezije, konstatirajući kako ona „mada gordeć se u samom naslovu imenom države, zahtjeva u stvari jedno posve nepolitičko čitanje“. Jer doista, u „filigranskom tkanju njena sadržaja nema ni mrvu državoslovlja“, u tom je pisanju izvršena pretvorba „političkog čina u san duše, u krik mora i otoka, u suzu“.

Hrvoje Pejaković

Ove su pjesme precizno izdjeljane, kao nožem, bez i traga literarne pretencioznosti. Svaka riječ ima svoju težinu, silu od koje nema uzmaka, bogatu jekama i značenjima. Cjelovite, oštare i tvrde riječi rastu iz gustoće smrti i vječnosti. Snaga pjesama ne rasipa se niti usporava, već je teška i prijeteća, s korijenjem koje istovremeno prodire u dubinu vremena, drevnih jezika, zaboravljenih mitova, dirajući srce sadašnjega trenutka. (...) Štambukov je svijet u kojemu kraljuju smrt i praznina. Što nije tragedija, jer smrt je apsolutni vladar svijeta, jedina izvjesnost, drugar vremena i njegova sigurna kraja.

Rifa'at Sallam

Drago i Dragon

Kao majstor riječi pjesnik ima sposobnost razotkrivanja i imenovanja svijeta; ali služeći se tom zavodljivom mogućnošću, pjesnik u krajnjoj liniji imenuje i samoga sebe. Malo je gdje to tako vidljivo kao u stihovima Drage Štambuka. U grčkoj tradiciji riječ nije samo puki verbalni iskaz; ona je razum, sklad, ljudski i božanski smisao, zakonitost immanentna svemu postojećem. Slijedimo li Bibliju, slutimo da je riječ ta koja je sve stvorila jer simbolizira očitovanje, odnosno istinu i svjetlost bića. Listanjem stranica jedne od Štambukovih najnovijih knjiga – *Coelacanth* u nakladi Hrvatskog društva pisaca, Zagreb, 2012 – ustanovit ćemo opet iznova da je pred nama pjesnik predmoderan i postmoderan, emotivan i distanciran, pjesnik koji spaja nacionalizam i kozmopolitizam,

hedonizam i asketizam, spremam da u „zgrudvanoj kaši jezika“ traga za zlatom. Ako ne zlatom koje su u zgrudvanoj kaši tražili pioniri američkog zapada, onda svakako zlatom koje je prispodobivo Zlatnom runu ili svemu što je sinonim za spoznaju i za mudrost. Koliko je to točno, pokazuje uvodna i gotovo programatska pjesma *Coelacanth*, po kojoj je naslovljena cijela knjiga. Svjedočeći o egzotičnoj ribi, nepoznatoj u jadranskom podmorju, pjesnik posredno dolazi do teško očekivanog otkrića da je njegova poezija „revolucionarna“. Možda i jest takva: (1) zbog toga što se prostor poezije radikalno sužava, (2) ili je revolucionarna na način jednog Giambattiste Marina. Na prijelazu iz 16. u 17. stoljeće Marino je koristio igre riječima, raskošnu metaforiku i bizarre motive, a njegova nit vodilja, iz koje slijedi da je pjesnikov glavni cilj da začudi, podjednako je svojstvena i Štambuku. Marinov ep *Adon* bio je predmet svakojakih polemika, koliko zbog teško prohodnih, erudicijom impregniranih pasaža, toliko i zbog dvosmislenosti koje nisu nailazile na prijem u vremenu u kojem se renesansna raspojasanost sukobljavala s protureformacijskim moralizmom. U *Adonu* je

opjevan i Marino, kao što je u *Coelacanthu* na različite načine opjevan ili autoportretiran sam Štambuk. Od neobavezne rasprave o jednoj gotovo izumrloj ribi, put zakonito vodi prema ribi čije su grčko ime (*ichtys*) kršćani shvatili kao ideogram, tumačeći da je svako od pet grčkih slova početno slovo pet riječi: Isus Krist, Sin Božji, Spasitelj (*Iesus Christos Theu Yios Soter*).

Naravno, Isus nije pisao stihove jer je sam bio riječ i njeno utjelovljenje, a Štambuk ih piše u sinkroniji svoje trojedne vokacije: pjesničke, medicinske i diplomatske. Piše ih isto tako u sinkroniji trostrukre definiranosti jezikom. Ta trostrukost manifestira se s jedne strane u postojanom angažmanu za sve hrvatske idiome (čakavica, kajkavica i štokavica), a s druge u vlastitim knjigama pisanim na zavičajnoj čakavštini, ali isto tako na standardnom hrvatskom i engleskom jeziku. Ako se u književno-kritičarskoj praksi uvriježio pojam putopisna proza, Štambuk je dovoljan razlog da govorimo o putopisnoj poeziji. Činjenica da je kao diplomat boravio u Indiji, Japanu, Egiptu, Brazilu i drugdje, korespondira s njegovim zamjetnim obrazovanjem, ali i s rapsodijskom zaljubljenošću u cijeli svijet,

svojstvenom takvim autorima kao što su Whitman, Pessoa, Ujević i drugi. Iako se izravno ne referira na klasične američke pjesnike, vizija svijeta u kojoj Bog, čovjek i priroda čine uzajamno ovisan i neraskidiv trokut, karakteristična je za Emersona, ali i za Štambuka. Potrebom da se fiksira neizrecivo, da mu stihovi djeluju enigmatično, poput šifriranih poruka, a pogotovo sklonošću prema bizarnim metaforama, prema dvosmislenosti i dvostrukosti, Štambuk se legitimira kao manirist bez premca. Ta crta u njegovu opusu konstantna je otpočetka, od prvih samostalnih knjiga, pa i od antologije *Insulae* (1981), čija su apartnost i ekskluzivnost istaknute već u izboru naslova. Ako je Marino bio Paganini talijanske lirike, kako je pisao G. R. Hocke, Štambuk je Toscanini novovjeke hrvatske poezije.

To se prepoznaje u neočekivanim usporedbama, u egzotičnim toponimima, u osjećaju umora („ime pišem/ istrošenog čovjeka“, u pjesmi „Tijesak“), u fizičkim i metafizičkim daljinama, u ljepoti što podsjeća na bolest („Snijeg se topi na Fudžiju“), u ranama iz kojih niču cvjetovi, u „prijećeoj ljepoti“, *et cetera*. Koliko je udaljeniji od

domovine, toliko je više voli, pri čemu njegove zanose ne treba prispodobiti s vrstom pomodarskih zanosa koji su posljednjih desetljeća poplavili i potopili svaki kutak naše stvarnosti. U najvećoj daljini, Štambuk vidi blizinu; pozivajući se na već spomenutog Hockea, u njegovu slučaju uputno je svjedočiti o „vjerskoj erotici“ koja nema usporedbe s nijednom vrstom iskustva unutar korpusa novije hrvatske lirike. Biti u sakramentu i u tijelu, u dubokoj usredsređenosti koja je drugo ime za ekstatičnost, za biće koje komunicira i/ili transcendira, emanira ili eskulpira, to je Štambuk u vrtlogu svih mogućih kontradikcija i pjesničkih kontraponiranja što ga vode od obale do obale, kao argonauta i kao hodočasnika, dovoljno otvorenog da traži Obećanu zemlju i dovoljno mudrog da shvati kako se raj krije u njemu samom.

Premda fetivi Bračanin, Splićanin i Hrvat, premda čovjek i pjesnik koji svoju nacionalnu određenost uvijek iznova manifestira, nije pretjerano zaključiti da se u japanskoj kulturi čija se distinguiranost vidi na svakom koraku – u dimenzioniranosti vrtova, u strogosti uređenih polja, u kompoziciji ulica, u jednostavnosti intimnih prebivališta i

koječemu drugome – osjećao kao doma. Japanska crta prepoznatljiva je u *Coelacanthu*, ali još više u zbirci *Što rade zmajevi* (Matica hrvatska, Zagreb, 2013). U jednoj pjesmi, nastaloj u Tokiju, Štambuk poentira: „Blažena zemlja u kojoj poeziju štiju i štuju,/ i prvi i posljednji.“ Onakvi kakvi jesu, svojom zrcalnom određenošću i inzistiranjem na detalju, Štambukovi stihovi podsjećaju na riječi kojima je Roland Barthes designirao japanski paket: „Geometrijski strogo oblikovan a, ipak, uvijek potpisani ponekim asimetričnim naborom ili čvorom, po brizi, po samoj tehnici izrade izmjenom kartona, drveta, papira, vrpcí, paket više nije prolazna oprema prenošena predmeta, on sam postaje predmetom; omot je za sebe posvećen, kao dragocjena, iako besplatna stvar; paket je misao.“

Nastavljujući tim slijedom, nameće se zaključak da je i Štambukova poezija isto takva „dragocjena, iako besplatna stvar“. A odgovor na pitanje što rade zmajevi, apostrofiran u naslovu knjige, jasan je kao dan: čuvaju Zlatno runo ili, drugim riječima, čuvaju poeziju. To znači da je Drago istodobno i Dragon, pjesnik koji piše sebe i svijet,

predmijevajući puninu kao jedini razlog ljudskog opstanka.

Zdravko Zima

Izgovoreno na predstavljanju knjige „Coelacanth“ Drage Štambuka (Hrvatsko društvo pisaca, Zagreb, 2012) u knjižnici „Bogdana Ogrizovića“ 15. siječnja u Zagrebu.

PODNOSETELJ PRIJEDLOGA:

GORDAN DRAŠINAC

Petravićeva 31

21 000 Split

mob 098 402 073

mail: drasinac@oss.unist.hr

CURRICULUM VITAE

Gordan Drašinac, pok. Tome, rođen 20. kolovoza 1970. u Splitu, sa prebivalištem u Splitu ulica Petravićeva 31. Po narodnosti Hrvat, te imam Hrvatsko državljanstvo. Oženjen. Diplomirao prvi u generaciji 1996. godine. Služim se Engleskim jezikom u govoru i pismu te izvrsno poznajem rad na računalu. Odslušan poslijediplomski studij na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, studija Biologije smjer Biološke antropologije.

Obnašam dužnost Voditelja službe tjelesne i zdravstvene kulture Odjela stručnih studija Sveučilišta u Splitu. Izabran u nastavno zvanje Viši predavač.
Sudionik Domovinskog rata.

- 1991.-1992. Trener u plivačkom klubu «Mornar» Split
- 1994.-1995. Trener u gimnastičkom klubu «Split» Split te osnovao mušku gimnastičku sekciju
- 1993.-2000. Igrač Ragbi kluba «Nada» Split i član Hrvatske reprezentacije
- 1996.-2000. Zaposlen u Malonogometnom savezu Splita, radio na poslovima organiziranja i kontrole natjecanja, koordinacije tijela Saveza, osnovao službu marketinga, vodio rekreativaciju za cca. 5000 rekreativaca
- 1997.-2002. Tajnik i član IO Društva sportskih pedagoga grada Splita, sudjelovao u realizaciji stručnih projekata i seminara
- 1998.-2001. Tajnik Ragbijaškog saveza Dalmacije i član Hrvatskog ragbijaškog Saveza, vodio financije Saveza i organizaciju reprezentacije te ragbijaških instruktora, sudjelovao u organizaciji seminara u suradnji sa Univerzitetom iz Lyona
- 1998.-2000. Honorarni suradnik u nastavi tjelesne i zdravstvene kulture na Veleučilištu u Splitu
- 1999.-2004. Sudjelovao i potpomagao niz projekata Udruge za sport i rekreativaciju djece i mladeži grada Splita

- 2000.-2003. Stalno zaposlen na Veleučilištu u Splitu, osnovao Katedru za sport te osmislio i pokrenuo cjelokupni sportsko rekreativni program, opremio i uredio prvi studentski fitnes klub u Hrvatskoj
- 2001.-2006. Dopredsjednik IO komisije za studentsko veslanje Hrvatskog veslačkog saveza
- 2002. Nagrađen Rektorovom nagradom za rad, osnivač Međunarodne studentske regate osmerac sv. »Duje» u Splitu, Plaketa HVK «Vukovar» povodom 90. obljetnice osnivanja kluba
- 2003.- Zaposlen na Sveučilištu u Splitu gdje obnašam dužnost Voditelja katedre i Voditelja službe, član Sveučilišne komisije za reorganizaciju sporta i nastave tjelesne i zdravstvene kulture na Sveučilištima u Hrvatskoj prema Bolonjskom procesu
- 2004. Organizator ekološke akcije po prvi put održane u nacionalnom parku «Kornati»
- 2005. Međunarodni instruktor ronjenja
- 2006. Suorganizator projekta Ministarstva mora turizma prometa i razvitića «Tečajevi ronjenja za djecu dječjih domova slabijeg imovinskog statusa i poginulih branitelja»
- 2006.-2007. Nosilac projekta Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta «Tečajevi ronjenja za djecu»
- 2008. Osnivač i predsjednik prvog studentskog ragbijaškog kluba «Diplomus», te osnivač studentskog ragbijaškog turnira povodom proslave blagdana sv. «Duje» i dan grada Splita
- 2008. Član Organizacijskog odbora 4. Europskog Sveučilišnog prvenstva u veslanju
- 2009.-2013. Direktor ženske seniorske ragbijaške reprezentacije Hrvatske i razvojni direktor ženskog ragbija
- 2009.-2013. Predsjednik Upravnog vijeća Doma za odgoj djece i mladeži Split
- 2009. Organizator 3. Domijade, sportskih igara svih dječjih domova Hrvatske, za Dječji dom «Maestral» Split
- 2011. Član Izvršnog Odbora Ragbi kluba «Nada» Split
- 2011. Osnivač Podvodno istraživačkog kluba Sveučilišta u Splitu i član Upravnog odbora Kluba
- 2013. Član Izvršnog odbora 12. Europskog košarkaškog prvenstva Sveučilišta
- 2013. Voditelj ženskog košarkaškog tima Sveučilišta u Splitu na 12. Europskom košarkaškom prvenstvu Sveučilišta (osvojeno 3. mjesto)

- 2013. Priznanje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta za izniman sportski rezultat i promociju akademskog sporta Republike Hrvatske u svijetu.

DR. DRAGO ŠTAMBUK, Pjesnik, liječnik i diplomat s četvrtstoljetnim iskustvom, govori o poeziji i s

Dolaze vremena

ZEBNJA PRED BUDUĆNOŠĆU

PISJE SINIŠA KEKEZ

Pjesnik dr. Drago Štambuk do sada je objavio čak pedesetak poetskih knjiga. Kao liječnik krajem osamdesetih sudjelovao je u istraživanju sida, "kopnice", kako ju je nazvao. Uz to ide i 25 godina veleposlaničke karijere, London, Indija, Egipt, Japan, Brazil. Pa 26 godina održavanja jedinstvene pjesničke manifestacije Croatia rediviva. Štambuk je nakon dužeg vremena nedavno u Splitu odražao knjižnu večer povodom Bogovajenja. Nakon toga u Beču je u Centralnoj knjižnici predstavio knjigu poezije na njemackom jeziku "Jaeger und Reh/Lovac i srna" u prijevodu Klause Detleva Olofa. U četvrtak u 12 sati u Zagrebu, u DHK, o njegovoj novoj knjizi brazilskih poetskih proza "Hram u stijenama" govorit će Mladen Machiedo, Davor Šalat i Antun Pavescović.

Što je razlog da ste se u Splitu odlučili održati knjižnu večer "Zlato i prah kraljeva"? Kad ste se zadnjí put predstavili u Splitu?

Zadnje moje istinsko poetsko predstavljanje u Splitu bilo se prije deset godina u Kaštelatu, u okviru Splitskog ljeta. Ideja rečenoga nastupa rodila se u razgovoru s Bracom Lučinom iz Književnoga kruga Split. Nešto slično puta mijenjali termini; prvi su bili u predvođenju, a zatim neposredno poslijepodne. Sveta tri kralja – čime smo i nehotice zapasili blagdanu poeštu matricu između Bogotjelovanja i Bogovajenja. Blagdan Svete tri kralja osobito mi je drag jer projicira iznimno važnu i svjetlu danas takopotrebnu poruku međugradsne i međugeneracijske solidarnosti. Modraci s Istoča predstavnici su triju generacija. Jedan od kraljeva je mladić, drugi zreo Čovjek, a treći starac. Oni su pripadnici različitih rasa, nežidovi koji se dolaze pokloniti židovskom mladom kralju i Spasitelju. Postoji legenda koja kralja Gašparu veže s hrvatskim papoštobjelim Arachosijom ili Harwathijom, a koja me inspirirala za pjesmu "Kan-

dah" iz moje predzadnje knjige "Nedovršeno stvaranje svijeta". U dogovoru s KKS-om i predstavljajućima, odlučio sam svojim pjesmama dijakruški pobjediti blagdane Božić i Epifanije, a uz to sam, jer se približila i 25. obljetnica priznanja Republike Hrvatske, odlučio govoriti i pjesme domoljubnog nagnuća.

OPERACIJA ZA MAROVIĆA

Predstavljajući su vas povezali s Tončjem Petrasovom Marovićem i Dragom Ivaniševićem. Kako gledate na te usporedbe?

Jako cijenim spomenute predstasnike i osjećam s njima višestruku bliskošću. Sva trojica smo čakavci koji obilato rabimo čakavsku dijalinu hrvatskoga jezika i to na vrlo kreativan način. Dovoljno je podijeti se Marovićeve antologiske "Suprotive" i Ivaniševićeva sjećajne zbirke "Jubav", koju sam u anketi časopisa Poetiza prije desetak godina označio jednom od pet najboljih poslijeratnih pjesničkih knjiga hrvatskoga pjesništva.

Slijedeća srodnost u dubokoj je uraslosti u dalmatinsko i mediteransko tlo te u priručnosti vlastitoj ljudbi, ali i njenom starijim kulturnošćim temeljima, no nikada i nikako na uštrbu stari svijetu. Za sve nas vrijedi Marovićeva blistava sintagma "Izazivačka diktinstva u diktinstvu jezika". Nije slučajno da ja kao brački čakavac već 30 godina promičem, kako je nazivam, zlatnu formulu hrvatskoga jezika - ka-kaj-što, s kojom radim na integraciji našeg trojstvenoga hrvatskoga jezika i čuvanju njegove blistave jezične pričuve, osobito one čakavskoga i kajkavskoga kruga. Poznavam sam obojicu pjesnika, a s Marovićem sam i prijateljevao, to više što je Tonči pratio i cijenio moju poeziju i pisao emfatičke radiopričake o njoj. Dok sam se bavio istraživanjem bolesti jetre u Londonu, organizirao sam za nj u The Royal Free Hospital, kod svojega mentora, operaciju koja mu je produžila život. Razmjerenjivali smo uratke s posvetama, a moja pjesma "Škrinja s vrgotom Šimuna" govorio o rečenom

Američki predsjednički izborni rezultat i približavanje SAD-a Rusiji neizostavno će promijeniti svjetski poredak. Neizvjesnosti vrebaju sa svih strana i velika je potreba za mudrim i smirenim ljudima na pozicijama upravljanja i moći - kaže pjesnik i iskusni veleposlanik

Kirurskom zahvatu svojevrsna je molitva za njegovo ozdravljenje. Hrvatsko pjesništvo, koliko god mi je moguće s obzirom na duga izbjivanja iz domovine, pažljivo pratim, a s obzirom na moje poznavanje poezije inih kultura i naroda, uvjerjen sam u iznimnu moć i razvedenost hrvatske poetske riječi.

Pišete u čakavskom idiому, pa haiku i refleksivne pjesme. Mislite li da pjesnik treba toliko mijenjati formu?

- Moje je da pišem, a ne da odveć razmisljamo tome kako zašto pišem. Netko je pravocutan u svojem stvaralaštvu. Kod mene se putevi pisanja očito ravnaju i raspinaju između ekstremnih formi – okomitih i vodoravnih, kratkih i dugih, rimovanih i slobođenih. Potonje je pitanje pjesničkog kreativnog karaktera, Matos bi kazao znacaju; u poeziji koja je jedno od posljednjih utočišta slobode, svi su oblici legitimni, to više ako su poetska ostvarenja kvalitetna.

I dalje ste vjerni domoljubnoj lirici, koja se danas prihvata znatno teže nego prije 25 go-

Drago Štambuk: 'Zajedno smo u jednom zemaljskom čamu i onaj ili oni koji ga ljušaju i prijeti ga prevmuti ugrožavaju sve nas'

NIKOLA VILIĆ/HANZA MEDIA

Sa splitske promocije zbirke "Zlato i prah kraljeva" - Bratislav Lučin, autor i Josko Belamaric

NIKOLA VILIĆ/HANZA MEDIA

• Promocija 14. broja The Split Mind, splitskog studentskog časopisa za književnost, održat će se u četvrtak u 18 sati u Klubu Zona.

Na stotinjak stranica donosimo pjesme, kratke priče, ovaj put samo jedan prijevod, te radove Jakoba Filija, Tomislava Augustinića i Stipe Odaka, koji su dobitnici natječaja za najbolju neobjavljenu pjesmu Gradske knjižnice Solin 2015. Radovi su raznoliki, u časopisu se može pronaći po-nešto za svaki ukus.

Od realizma do znanstvene fantastike, ljubavnih, misaonih, pejsažnih pjesama. Sanjivu naslovnicu časopisa ustupila nam je mlada škotska umjetnica Lucy Campbell čije se radove isplati potražiti na internetu - najavljuje promociju Ivana Šeputić, glavna urednica Naslovnice časopisa

INFO ZONA PREDSTAVLJANJE NOVOG BROJA SPLITSKOG STUDENTSKOG ČASOPISA

The Split Mind' dijeli primjerke

Naslovica časopisa

ca časopisa, pozivajući sve da dodu upoznati uredništvo, autore i preuzeti besplatni primjerak The Split Mind.

A među pjesnicima među koricama su i Jakov Bajic, Marija Biljan, Fikret Cakan, Ivana Ćagajić, Goran Gatalica, Sara Kopčeczy, Andelka Korčulanić, Boris Kvaternik, Igor Petrić i Monika Zadro u poeziji. Prozne radove objavili su Ivan Gaćina, Ružica i Sonja Gašperov, Asmir Glibanović, Luca Kozina, Smilja Savin, Marija Šegrt, Karlo Šimac, Davor Stifanić i Nada Vučićić. Tu je i prevoditeljica Melita Anušić.

UDRUGA MAG

Večeras nastupa Dejan Ivanović

• Večeras, s početkom u 19.30 sati, u splitskoj crkvi sestra-antele u Ciril-Metodovoj ulici održat će se drugi koncert MAGsezone 2016./2017., u organizaciji Udruge mlađih akademskih glazbenika (MAG). Nastupa međunarod-

no priznati gitarist Dejan Ivanović, a na programu je J.S. Bach, M. Castelnuovo-Tedesco i A. Barrios-Mangore. Po-krovitelj MAGsezone je Odjel za kulturu i umjetnost Grada Splita, a ulaz na koncert je slobodan.

R.K.

SJETU NA PREKRETNICI, MALIM MJESTIMA SRCA SVOGA

nostii i izazova

dina. Je li i kod vas Hrvatsku lakše voljeti iz daljine?

- Ja nisam vjeran domoljubnoj lirici per se, već zemlji iz koje sam iznikao, koja me ljudski kreativno, estetski i etički, odredila i složila na osobit način. Potome ja sam nacionalni pjesnik i zbiratelj sveukupnosti hrvatskoga jezika. Jednog dana Milorad Stojović predstavljajući moje izabrane pjesme "I šišmuši su ptice u bezbjednoj zemlji" u Rijeci kazao je da je domoljubna poezija u principu loša poezija, ali da se kod mene dogodio izuzetak i da je moja domoljubna poezija vrhunskog poezija. Ako je Milorad u pravu, a vjerovati mi je da jest, onda ne ma potrebiti o tipu poezije koji pišem. Tematski sam u pisanju vrlo raznolik i ako me emocije prikuju - a to se dogodalo za teških vremena Domovinskoga rata - za Sizifov kamen ili Prometejev u kavkašku stijenu, onda ne razmišjam je li to što pišem tematski ovakva ili onakva poezija. Tema postaje irelevantanom

u odnosu na strast pisanja i kreativni uzgon koji hrani stupak mojega pjesništva. A Hrvatsku je, tu je Boris Maruna u pravu, uvijek lakše voljeti iz daleka. I jer sam svoju domoljubnu poeziju napisao uglavnom iz velike daljine - dok je Domovina gorjela i tresla se od placa, što razvidno je u redovitim daticama ispod pjesama, i godinama izdanja zbirki - udaljenost objašnjava i opravdava mojo privrženost Domovini koja je u rečena vremena bila pod prijetnjom uništenja. Pišući poeziju koja je svjedočila ljubav prema ugroženom Domu davao sam, i nesvesno, svoj oboleničionalni opravljanju njegove svrhe i egzistencije. Bijah tada, kako o toj i takvoj mojoj poeziji kazala Velika Vesna Parun, potpuno u njegovu posjedu:

SELCA SU OTOČKA HIROŠIMA

U govoru i pjesmama o Bogojavljenju pokazali ste da ste, unatoč četvrti stoljeća rada kao veleposlanik diljem svijeta, čvrsto korijenski vezani za svoja bračka rodna Selca.

- Duboko vjerujem i stalno ponavljam kako samo ukorijenjen čovjek može biti istinski otvoren svijetu. Planet se na ne može ljubiti ako se pritom preskoci prvotna i izvorna ljubav prema Domu, zajednici, narodu kojem pripadamo; svojem jednom otoku Braču! gradici Selcima na njemu, zatim Splitu - velebnom prostoru moje rane i zrele mladosti. Ljubav se, ako je prava, stalno nadograđuje iširi u koncentričnim krugovima, množi se poput kruhova iz Kanne Galilejske. Dom jest dio svijeta, a svijet je proširena domovina.

U stoljeću smo Azije, svjedoci iscrpljenja energetskih i drugih resursa u vremenu borbe i utrke za njihovom kontrolom

na. A svijet današnji postaje sve manji - što god da se događa na jednom njegovu kraju, osjeća se i drugdje. Zajedno smo u jednom zemaljskom čamcu i onaj ili oni koji ga ljujaju i prijeti ga prevrnuti, ugrožavaju sve nas. Bez solidarnosti i ljubavi prema općem dobru cijelog planeta čovječanstvo neće preživjeti. Svojim ishodištem držim Biograd, egzemplarni rodni otok vojničko-rimski na sjevernoj obali, a senzualno-grčki na južnoj mužalma. Napomenut mu je da Selca prije talijanskog okupacijskog paljenja 9. kolovoza 1943. imala 3000 stanovnika, danas jedva 600. Selca su kamenje grijezdo moje drevne kamenoklesarske obitelji, a zovem ih otočkom Hirošimom jer su uništena do temelja; i danas su na prelijepi ruševina. Točno je reči da sam rođen medu ruinama; one me naucile potrebi gradnje, stvaranja i cijeljenja. Pamtim radijnost svojih predaka koji sagradili, uz brojne ine gradevine, palacu Štambuk, danas ruševinu i pod zaštitom - a prema ekspertu Josku Belamariću - jedan od najljepših i najljepših kamenoklesarskih radova na istočnoj obali Jadrana. Svojim ishodištem smatrati i Split (Spalatu) kao moj fatum, citajući B. Lucina), gdje sam proveo svoju mladost i u kojem žive moja sestra i magka. Kuću u Selcima bez njihovih zlatnih ruku podsjeća na putost, pa je to razlog mojim, a i zbog dugih izbjivanja u svijetu, sve kracim boravcima u njoj. U vrijeme moje jezično-pjesničke smotre Croatia rediviva u Selcima sam neizostavno. Danas duljina boravka u Selcima ne korespondira s mojom privreženošću ovom čarobnom vilinskom mjestu smještenom na vršini ponad mora.

TRUMP I PUTIN

Već četvrt stoljeća kao veleposlanik u velikim zemljama uključeni ste u globalnu politiku. Kako gledate na promjenu globalne situacije, terorizam, Brexit, izbor Donaldova Trumpa. Je li ovo kraj svijeta koj smo poznavali?

Croatia rediviva

Što književno spremate za ovu godinu, a što za 27. Croatia rediviva?

- Ovogodišnja će se svehrvatska jezično-pjesnička smotra održati 4. kolovoza, a zasad je prerano govoriti o programu. Ploča Delimira Rešićkog, proslodgodisnjeg ovjenčanog pjesnika, s uklesanim njegovim stihovima, već je na Zidu od poezije. U Zagrebu ćemo uskoro predstaviti Maslinov vjenec 5 koji ima iznimno važan i vrijedan blok posvećen zlatnoj formuli hrvatskoga jezika - ka-kaj-što, a ovih dana izlaze autorski prikazi 26. Croatiae redivivae u Kolu, Hrvatskoj reviji i Republici.

- Globalna politika danas je izrazito multipolarna i svi je u velikom geopolitičkom preslagivanju. U stoljeću smo Azije, svjedoci iscrpljenja energetskih i drugih resursa u vremenu borbe i utrke za njihovom kontrolom. Brexitom oključenja Evropske unije u ozbiljnom je previrajući, europski jugoistok sve nestabilniji. Bliski istok užaren kao nikada, a terorizam i migracije naša novovjeka sudbina. Hrvatska je obvezna detektirati prijetnje i opasnosti i postaviti se preventivno prema njima; graditi joj je sigurnosna i strateška saveznistva i što više oslanjati se na vlastite snage - biti samoodzivom. Američki predsjednički izborni rezultat i približavanje SAD-a Rusiji neizostavne će promijeniti svjetski poređak. Dolaze vremena velikih promjena, opasnosti i izazova. Neizvjesnosti vrebaju sa svih strana i velika je potreba za mudrim i smirenim ljudima na pozicijama upravljanja i moći. Opstanak postaje prioritrenom zadaćom čovječanstva.

Kakva je situacija s vašom diplomatskom karijerom, koje je vaša iduće odredište?

Nikada nisam ništa tražio za sebe, ali sam uvijek bio na raspolaganju svojoj Domovini. Sto ozbiljnija i zahtjevnija vremena, to veća je moja predanost služenju. Odgovorit ću motoru iz jedne svoje rane knjige: Služi da bi bio savršen. Budi savršen da bi služio.

'Lovac na jelene'

ZLATNA VRATA U VELJĀI NIZ POSLASTICA ZA SPLITSKE FILMOFILE

Oskarovci i 'Neonski demon' u Kinoteci

• Ni filmskih poslastica starijeg i novijeg datumata spremila je "Kinoteka" za splitske filmofile u veljaci. Mjesec je jučer otvorio sjećanje na velikog redatelja Michaela Ciminoja i glumca Alana Rickmana s projekcijama "Godine zmajja" (1985.) i "Umri muški" (1988.), akcijskim klasičima kakvi se ne ukazuju se svakog dana na velikom ekranu "Zlatnih vrata".

Rickmana ćemo se sjetiti još i s projekcijom komedije "Dogma" (1999.), mini-kulfa u režiji Kevina Smitha gdje je igrao andela koji služi kao glas Boga. Ciminov "in memoriam", pak, zastupa i njegov najbolji film, remek-djelo "Lovac na jelene" (1978.), trostavna freska koja je užasata rata u Vjetnamu izborala na ekspresivnom licu Roberta De Nira i oskarovski pozlačena Christophera Walkena.

Uz novitet u vidu hvalevrijednog tajnog programa i dogadanja iznenadjenja "Secret Art Cinema" (8. veljače) koji jedne večeri u mjesecu donosi premijeru filma na temu

umjetnosti, "Kinoteka" utorom nastavlja s odličnim "Filmskim klubom" i "Odarbom" umjesto Dele Hadžiselimovića.

Tko će ovaj injesec birati film umjesto Dele, još ćemo vidi, no poznato je da "Filmski klub", među ostalim, ugošćuje Oscarom nagrađeni "Limeni bubanj" (1979.) velikana njemackog filma Volker Schöndorfa.

Dakako, "Kinoteka" se, tradicionalno u posljednje vrijeme, prikopčava i na redovan kinoreportars projekcijom multilnih oskarovskih nominacija, a u "Trainspottingu 2" krajem mjeseca, a tu je i "Beligica", novi film Felixia van Groeningen "Alabama Monroe".

Posebna poslastica je stilizirani horor "Neonski demon" Nicolas Windinga Reñe, jedan od najintrigantnijih proslodgodisnjih filmskih naslova koji se nakon ljetosne premijere na Dalmatia Film Festivalu nije "redovno" zavrtio u splitskim kinima.

M. NJEGIĆ

Hyundai i20 Comfort Edition 5 vrata Posebna ponuda

reddot award 2015
winner car design

iF DESIGN AWARD 2015

Hyundai i20 Comfort Edition u posebnoj ponudi od 84.990 kn. Bez obzira je li rijec o subotnjem izlasku s najludem ekipom u gradu ili obiteljskom odlasku na skijanje, Hyundai i20 Comfort Edition na vašu učudobnost pazi i bogatstvom opreme vas mazi. Osim izrazito efikasnog 1.2 benzinskog motora, nepristrani automobil u klasu odusjevit će vas i dodatnom opremom koja, među ostalim, uključuje manualni klima uređaj, 6 zračnih jastuka, prednja svjetla za maglu, Bluetooth i radio USB uređaj. O prednostima ovog negaradovanog lepotčana mogli bismo pricati danima. Zato nas slobodno kontaktirajte, ovlašteni Hyundai prodavatelji stoje vam na raspolaganju za sve važe upite.

www.hyundai-hrvatska.hr

OVLAŠTENI HYUNDAI
PRODAJNI PARTNER:
Hyundai Hrvatska d.o.o.
Kralja Držislava 19, Split
T: 021 444 722/721

HYUNDAI

Emissija CO₂ 97 - 112 g/km, presegna potrošnja 3,7 - 4,8 l/100 km. Posebna ponuda Hyundai i20 Comfort Edition vrijedi do 28.02.2017., ili do prodaje zaliha te isključuje ostale prodajne akcijske uvjete u ovlaštenoj Hyundai mreži u navedenom razdoblju. Iskazana cijena od 84.990 kn odnosi se na model Hyundai i20 1.2 DOHC 75 KS, Comfort Edition. Fotografija automobila je simbolična.

COMMEMORATIVE POSTAGE STAMP

PROCLAMATION OF MOTHER TERESA AS A SAINT

Motif: figure of Mother Teresa

Author: Ariana Noršić, designer from Samobor

Stamp has been issued in 9-stamp sheetlet and there is also First Day Cover (FDC) issued by Croatian Post.

Mother Teresa (St. Teresa of Calcutta)

Agnes Gonxhe Bojaxhiu was born on 27 August 1910 in Skopje in Albanian family. Through Croatian catholic tradition, under the spiritual leadership of Father Franjo Jambreković, Jesuit pastor of the Church of Sacred Heart of Jesus in Skopje and in contact with Jesuit reports from India already at the age of 12 she starts thinking about serving God in Bengal. She brings her final decision about her vocation on the day of Assumption of the Blessed Virgin Mary in 1928 in front of the Black Madonna figure in Letnica, Croatian enclave in Kosovo, whereupon she travels with her mother and sister to Zagreb where she prepares to go overseas; she leaves Croatian metropole on 13 October and she - who will become the mother of the world - takes leave of her earthly mother at the main Railway Station in Zagreb and she is never to see her again. This farewell is one of the most soul-stirring spiritual farewells in the last century.

The way to Calcutta led over Dublin and Colombo; she finished the novitiate of Our Lady of Loreto in Darjeeling, she took her first vows in 1931 as the Sister Teresa of the Child Jesus and her final Profession of Vows in 1937. Her long-time wish for new vocation within old one, inspired by the dramatic Indian experience, encourages her to make a step forward and serve the most vulnerable people from the bottom of society, until finally founding the Missionaries of Charity in 1950. In their houses in Calcutta, India and all over the world – which she managed as Mother Teresa – together with her sisters missionaries she devotedly took care of the ill and dying, of unwanted children and of all those in need and discarded.

Her missionaries came to Croatia in 1979 and that same year at the Mirogoj cemetery in Zagreb Mother Teresa – having prayed on the grave of Father Franjo Jambreković, said that this Croatian Jesuit brought her to Jesus. In Bengal she associates with Father Anto Gabrić, for whom she used to say that he was a sacred man; she wanted him to be the founder of her Men Missionaries of Charity but his superiors did not permit it. Courageous and self-sacrificing, Mother Teresa became an immense example of love

in the time without love and earned many world acknowledgments (Nobel Price for Peace in 1979; Grand Order of Queen Jelena in 1995); Croatian passport was handed over to her in Calcutta on her 85th birthday. She died at her home on 5 September 1997, she was proclaimed blessed in 2003 and saint on 4 September 2016 in Rome by the Pope Francis who said she was a symbol of God's mercy in the saint year of the same name.

She was an embodiment of compassion given by God and all what she and her missionaries were doing for those most in need, they were doing because in every wounded human being they saw Christ's suffering and his wounds. With her sisters missionaries Mother Teresa determinedly lived the greatest Jesus' command: „Love each other as I loved you.“ Croatian people embraced her from the very beginning as their own saint.

Dr. Drago Štambuk, Ambassador

Value: 7.60 kn

Paper: white, 102 g, gummed

Quantity: 100 000

Print: Multicolour Offset with the addition of gold color + glossy varnish,

AKD d.o.o., Zagreb

Size: 29.82 mm x 35.50 mm

Comb perforation: 14

Date of issue: 15/11/2016

PROGLAŠENJE MAJKE TEREZIJE SVETC

PRIGODNA POŠTANSKA MARKA
REPUBLIKE HRVATSKE

7,60

HRVATSKA
ATLETIČ/NORSKI 2016

PRIGODNA POŠTANSKA MARKA

PROGLAŠENJE MAJKE TEREZIJE SVETOM

Motiv: lik majke Terezije

Autorica: Ariana Noršić, dizajnerica iz Samobora

Marka je izdana u arčiku od 9 maraka, a Hrvatska pošta izdala je prigodnu omotnicu prvog dana (FDC).

Majka Terezija (sveta Terezija iz Kolkate)

Agnes Gonxhe Bojaxhiu rođena je 27. kolovoza 1910. u Skoplju, albanskoj obitelji. Kroz hrvatsku katoličku tradiciju, pod duhovnim vodstvom župnika skopske crkve Presvetoga Srca Isusova, oca Franje Jambrekovića, uz jezuitska izvješća iz Indije, već u 12. godini počinje razmišljati o služenju Bogu u Bengalu. Konačnu odluku o životu donosi na Veliku Gospu 1928. pred crnim Marijinim likom u etnici, hrvatskoj enklavi na Kosovu, nakon čega s majkom i sestrom stječe u Zagreb, gdje se priprema za odlazak u svijet. Hrvatsku metropolu napušta 13. listopada i ona koja će postati majkom svijeta, a Glavnome kolodvoru oprostila se od svoje zemaljske majke, koju še nikada nije srela. Taj je oproštaj jedan od najpotresnijih spiritualnih rastanaka prošloga stoljeća.

Put do Kolkate (nekadašnje Kalkute) vodio je preko Dublina i olomca. Novicijat Loretske Gospe završava u Darjeelingu, prve izvjete polaze 1931. kao sestra Terezija od Maloga Isusa, a vječnu isegu 1937. godine. Dugogodišnja težnja za novim zvanjem unutar staroga, nadahnuta indijskim dramatičnim iskustvom, potiče je u iskorak služenja najugroženijima s društvenoga dna i konačnog emeljenja 1950. družbe Misionarki ljubavi. U svojim kućama u Kolići, Indiji i diljem svijeta – kojima upravlja kao majka Terezija – sa svojim sestrama predano njegovala bolesne i umiruće, brinula se neželjenoj djeci te svim potrebitima i odbačenima.

U Hrvatsku njezine sestre dolaze 1979., a iste godine Majka na grobu, pomolivši se na grobu oca Franje Jambrekovića, izjavljuju kako ju je rečeni hrvatski isusovac doveo k Isusu. U Bengalu se uži s ocem Antonom Gabrićem, za kojeg je stalno govorila da je sveti svjek; htjela ga je za osnivača svojega muškog reda Misionara ljubavi, ali mu nadredeni to nisu dopustili. Svojim junačkim sebedarjem akta je postala velebnim primjerom ljubavi u vremenu bez ljubavi i u službi brojna svjetska priznanja (Nobelova nagrada za mir 1979., medalj kraljice Jelene 1995.), a hrvatska putovnica uručena joj je Kolkati na 85. rođendan. Umrla je u svojem domu 5. rujna 1997. godine. Postala je blaženom 2003., a svetom ju je 4. rujna 2016. u Imu proglašio papa Franjo nazavši ju središnjim znakom milosrda istoimenoj svetoj godini.

Bila je utjelovljenje bogom dane sučuti i sve što su ona i njezine sestre radile za najpotrebitije činile su stoga jer su u svakome oštećenom čovjeku vidjele Kristovu trpnju i rane. Majka Terezija je sa svojim sestrama odlučno živjela najveću Isusovu zapovijed: „Ljubite jedni druge onako kako sam ja ljubio vas.“ Hrvatski narod od samoga početka prigrlio ju je kao svoju sveticu.

dr. Drago Štambuk, veleposlanik

Vrijednost: 7,60 kn

Papir: bijeli, 102 g, gumirani

Naklada: 100 000 primjeraka

Tisk: višebojni ofsetni s dodatkom

zlatne boje + sjajni lak,

AKD d.o.o., Zagreb

Veličina: 29,82 mm x 35,50 mm

Zupčanje: češljasto, 14

Datum izdavanja: 15. 11. 2016.

SONDERBRIEFMARKE

HEILIGSPRECHUNG DER MUTTER TERESA

Motiv: Figur der Mutter Teresa

Autorin: Ariana Noršić, Designerin aus Samobor

Briefmarke wurde im 9-er Kleinbogen zusammen mit dem Ersttagbrief (FDC) von der Kroatischen Post herausgegeben.

Mutter Teresa (Heilige Teresa von Kalkutta)

Agnes Gonxhe Bojaxhiu wurde am 27. August 1910 in Skopje in einer albanischen Familie geboren. Durch kroatische, katholische Tradition und unter der geistlichen Leitung des Pfarrers der Kirche des Heiligsten Herzens Jesu in Skopje - des Jesuiten-Paters Franjo Jambreković und durch die Jesuiten-Berechtigten aus Indien, beginnt sie schon im 12. Lebensjahr über den Dienst Gottes in Bengal zu überlegen. Die definitive Entscheidung über ihrer Berufung traf sie am Tag der Mariä Himmelfahrt 1928 vor der Schwarzen Madonna in Letnica, einer kroatischen Enklave in Kosovo, worauf sie mit ihrer Mutter und Schwester nach Zagreb reist und hier sich für die Reise in die Welt vorbereitet; sie verlässt die kroatische Metropole am 13. Oktober und sie die die Mutter der Welt wird, verabschiedet sich auf dem Hauptbahnhof in Zagreb von ihrer indischen Mutter die sie nie wieder treffen wird. Dieser Abschied ist einer der meist erschütternden geistigen Ereignisse des vorigen Jahrhunderts.

Der Weg nach Kalkutta ging über Dublin und Colombo; das Noviziat der Muttergottes von Loreto beendete sie in Darjeeling, das erste Ordensgelübde legte sie 1931 als die Schwester Teresa vom

Kinde Jesu und ihre ewigen Gelübde im Jahr 1937 ab. Ihre langjährige Bestrebung nach neuer Berufung innerhalb der alten, inspiriert die dramatische indische Erfahrung, bewegt sie auf einen weißen Schritt, auf den Dienst den gefährdetsten und den Ärmsten und Ende gründet sie im Jahr 1950 die Kongregation der Missionare der Nächstenliebe. In ihren Häusern in Kalkutta, Indien und in ganzem Welt – welche sie als Mutter Teresa führt – zusammen mit ihren Schwestern pflegte sie ergeben die Kranken und Sterbende kümmerte sich über ungewünschte Kinder und alle andere Verwohlte und im Not.

Ihre Schwestern kamen nach Kroatien 1979 und in demselben Jahr, nach dem Gebet auf dem Grab des Paters Franjo Jambreković auf Mirogoj, erklärte Mutter Teresa dass gerade dieser kroatische Jesuit sie zum Jesus führte. In Bengal verbindet sie sich mit Pater Anto Gabric, für den sie immer sagte er sei ein heiliger Mensch. Sie wollte ihn als den Gründer ihrer Männer-Ordnens der Missionare der Nächstenliebe, aber seine Vorgesetzten haben das nicht erlaubt. Mit ihrer heldischen Selbstaufopferung wurde sie zu einem Beispiel der Liebe in der Zeit ohne Liebe und verdiente zahlreiche Auszeichnungen in der Welt (Nobelpreis für Frieden 1979; Goldene Order der Königin Jelena 1995), und kroatischer Reisepass wurde ihr auf ihren 85. Geburtstag in Kalkutta eingereicht. Sie starb in ihrem Haus am 5. September 1997, wurde gesegnet im Jahr und heiliggesprochen am 4. September 2016 in Rom vom Papst Franziskus der sie als einen Zeichen der Barmherzigkeit in gleichnamigem Jahr sah.

Sie war die Verkörperung eines von Gott gegebenen Mitgefühls und alles was sie und ihre Schwestern für diejenigen in höchster Not getan haben, taten sie weil sie in jedem verletzten Menschen das Leid und die Wunden Jesu sahen. Mutter Teresa lebte geschlossen und zusammen mit ihren Schwestern das größte Geheimnis Gottes: „Liebt einander so wie ich euch geliebt habe.“ Kroatisches Volk hat sie vom ersten Moment als eigene Heilige umarmt.

Dr. Drago Štambuk, Botschaft

Wert: 7,60 HRK

Papier: weißes, 102 g, gummiert

Auflage: 100.000

Druck: Mehrfarbiger Offsetdruck mit Sonderfarbe Gold + Glanzlack,
AKD d.o.o., Zagreb

Größe: 29,82 mm x 35,50 mm

Kammzähnung: 14

Ausgabedatum: 15.11.2016